

کاری نکنید افسوس نخوریم!

محمدولیکلیکازشناس والیبال

پایه خبری نیست، شاید در بحث جوانان به دلیل حضور تیم جوانان نگرانی نباشد، اما در تیم جوانان به مشکل برمی‌خوریم، چرا که تیم زیر ۱۷ سال نداریم، شاید هزاران بازیکن مستعد نوجوان داشته باشیم، اما هنوز شناسایی نشده‌اند و این کار را سخت می‌کنند.نباید زمان بیشتری از دست بدهیم.فدراسیون باید طوری برنامه‌ریزی کند که در آینده دست تیم ملی بزرگسالان خالی نماندوافسوس نخوریم.سال آینده ممکن است اتفاقات جدیدی رخ دهدوقهرمانی تیم‌های پایه دست به دست شود.مهم این است که تمام تلاش خود را به کار بگیریم و اگر نتایج‌ای کسب نشدحافظ حسرت کم کاری را نخوریم.سال المپیک را در پیش داریم وفدراسیون همیشه در این سال تمرکز خود را روی تیم بزرگسال می‌گذارد،چرا که این تیم وپترین است و در حال حاضر نیز دغدغه فدراسیون است.متأسفانه تیم جوانان پس از گذشت یک سال از قهرمانی هنوز پادشای‌های خود را دریافت نکرده‌اند و آینده مهمی برای تکرار قهرمانی دارند، مسئله‌ای که باعث دلسردی آنها می‌شود.نوجوانان هم هنوز تکلیف سرمربی‌شان مشخص نیست و هر دو تیم حدود یک سال است که بدون تمرین و اردو بلا تکلیف مانده‌اند.اگر چرخ کارخانه بازیکن‌سازی روغن‌کاری نشود یک زمان به خود می‌آیم که دستمان خالی است. ممکن است برای یکی، دو سال آینده مشکلی پیش نیاید،اما در چند سال دیگر به مشکل برمی‌خوریم.

حاشیه

کمیسرین ورزشکاران و یک دنیا ایهام

هیچ امیدی برای حل مشکلات نیست

برگزاری انتخابات کمیسرین ورزشکاران کمیته ملی المپیک مانند نور امیدی بود برای ورزشکارانی که سال‌هاست با مشکلات عدیده‌ای دست به گریبان هستند.

روزی نیست که در صفحات روزنامه‌ها یا خبرگزاری‌ها مصاحبه‌ای دیده نشود از ورزشکاران کلمه‌مندی که کارده به استخوان‌شان رسیده‌است،یکی در بی مطالباتش است، آن یکی وعده استخدامش را پیگیری می‌کند و از دوندگی‌هایی می‌گوید که به هیچ‌جا نرسیده، دیگری از جیب خالی در روزهای کرونا با وقت‌هایی می‌گوید که سرش به واسطه عدم حضور در اردو و نگرش حقوق مقابل خانواده‌اش پایین است، در حالی که به وقش یکی ملت را سربلند کرده بود.خیلی‌ها هم سراغ پاداشی را می‌گیرند که وقت افتخار آفرینی وعده‌اش را شنیده بودند،اما بعد از ماه‌ها هنوز خبری از پرداخت آن وصول وعده‌هایی که شنیده بودند، نیست! تازه اگر یکی یا قیافه حق به جانب نیاید و بگوید که این موفقیت برای ورزشکاران حکم احترام اجتماعی به دنبال نداشته و همین که به واسطه قهرمانی، مهال آوری یا موفقیت‌شان مهمان رسانه‌های صوتی، تصویری یا حتی نوشتاری شدند، کافی است و پاداش آنها معنوی است. بسیاری هم از عدم امکانات لازم برای تمرین و آمادسازی برای مسابقات بزرگی چون جهانی و المپیک ناراضی هستند.

در چنین شرایط سخت و طاقت‌فرسایی برگزاری انتخابات کمیسرین ورزشکاران به مثابه نوری در تاریکی برای ورزشکاران بود، خصوصا که شاهد خبرن نفراتی چون مجتبی‌عابدینی به عنوان نایبرئیس کمیسرین ورزشکاران کمیته ملی المپیک در این نهاد بودند. نایبرئیس‌ی که هنوز مانند دیگر ورزشکاران تمرین می‌کند، در تلاش برای کسب موفقیت است و همچنان در زمره ورزشکاران است، نه آنهایی که با آویزان کردن کفش‌های‌شان راه مدیریت در ورزش را در پیش گرفته‌اند.

امیدها وقتی بیشتر می‌شود که مجتبی‌عابدینی، نایبرئیس کمیسرین ورزشکاران کمیته ملی المپیک در به‌مهم‌ترین برنامه کمیسرین ورزشکاران در یک سال آینده می‌گوید: «در این یک سال باید به فکر المپین‌ها باشیم. خیلی از ورزشکاران الان دغدغه المپیک را دارند،باید برای آنها فکری کنیم و برنامه‌ای داشته باشیم.ضمن اینکه از اول هم پیگیر بیمه ورزشکاران بودم و از آنجایی که خیلی دوست داشتم کار بیمه ورزشکاران انجام شود، در جلساتی که با صالحی امیری صحبت کرده بودم، او خیلی مشتاق بود که این کار انجام شود.قرار شد برنامه‌ای در این مورد بنویسیم و به او ارائه بدهیم.»

تمام آنچه این روزها بعد از برگزاری انتخابات کمیسرین ورزشکاران شاهد بودیم، البته جدایی درگیری‌های دور از انتظار روز انتخابات که خیلی‌ها سعی در علایه جود دادن آن داشتند،تکات مثبت و امیدوارکننده‌ای است. هر چند که نگاهی به این‌نامه کمیسرین‌های کمیته ملی المپیک تردیدهایی را به وجود آورده که یا کمیسرین ورزشکاران می‌تواند کمک‌حال ورزشکاران باشد و گامی مثبت برای حل و فصل مشکلات آنها بردارد یا نه. سال‌هاست که ورزشکاران، مدیران و مسئولان را به دلیل عدم حمایت‌های‌شان زیر سؤال می‌برند و بازخواست می‌کنند.اگر چه هیچ یک از این نارضایتی‌ها و گلگله‌ها تا امروز به جایی نرسیده،اما بدون تردید امروز با حضور ورزشکاران در کمیسیون‌ی که بنام آنها و طبق ادعاها با هدف کمک به ورزشکاران راه‌اندازی شده‌است،انتظار می‌رود تک‌تک ورزشکاران حاضر در این کمیسرین در همان راه‌ی قدم بردارند که تا به امروز از مدیران و مسئولان ورزش انتظار داشتند،اما آیا چنین امکانی فراهم است؟

همه آن چیزی که در وظایف کمیسرین‌ها دیده می‌شود تدوین برنامه‌های علمی، آموزشی و پژوهشی و از این دست تعاریف است و تنها نقطه امیدوارکننده شاید نظارت بر فعالیت‌ها و برنامه‌های کمیته تدارکاتی و فدراسیون‌های ورزشی که در بازی‌های المپیک و آسیایی فعالیت و شرکت دارند،باشد و اظهارنظر در خصوص اعتبارات سالانه و تعیین هزینه فعالیت‌ها و طرح‌های آموزشی، پژوهشی و اردوهای ورزشی مربوط به کمیته ملی المپیک و مر تبط با وظایف کمیسرین و همچنین کمک به آماده‌سازی تیم‌های ملی جهت شرکت در بازی‌های آسیایی و المپیک.موارد بسیار کلی که این ایهام را ایجاد می‌کند که آیا می‌تواند راهگشا یا حتی قابل اتکا باشد. در نمونه اول که بحث نظارت است، بحثی که شاید به جرت بتوان گفت وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک نیز نتوانستند در آن انطو ر که باید موفق عمل کنند بحث بعدی که بوده‌ا شامل می‌شود نیز در حد اظهارنظر است که البته باز هم مواردی چون طرح‌های آموزشی و پژوهشی را شامل می‌شود. مورد آخر که کمک به آماده‌سازی‌های تیم‌های ملی است که این سؤال را مطرح می‌کند که چه کمکی و در چه زمینه‌هایی خواهد بود و مهم‌تر از همه اینکه آیا این کمیسرین به راستی می‌تواند کمک یا دستاویزی برای حل شدن اندکی از مشکلات ورزشکاران باشد؟ سؤالی که با بالا و پایین کردن این‌نامه کمیسرین‌های کمیته ملی المپیک نمی‌توان جواب قطعی به آن داد!

دوشنبه ۱۳ مرداد ۱۳۹۹ | ۱۳ ذی‌الحجه ۱۴۴۱ | روزنامه جوان | شماره ۵۹۹۱ | سرویس ورزشی | ۸۸۴۹۸۴۳۴

تصویر استعاروی افراس

مروری بر هفته بیست و هفتم لیگ بر تر فوتبال که جمعه و شنبه برگزار شد

آسیا در پنجه آبی‌ها!

هفته‌های اخیر بافاصله گرفتن از روند پر فراز و نشیب خود در یک شیب صعودی برای قطعی کردن سهمیه حرکت می‌کنند و همچنان باید مدیون دیبانه باشند که در روزهایی که موتور گلزنسی مهدی قایدی و ارسلان مطهری خاموش شده‌است، جور شان را به تنهایی می‌کشد و با گل هایش استقلال را به سمت نایب‌قهرمانی هول می‌دهد.

■ **بحران در اصفهان**

هر چند فرهاد مجیدی و استقلال روزهای خوب‌شان را پشت سر می‌گذارند، آن‌سودر اصفهان برای امیر قلعه‌نویی و سیاهان اوضاع به خوبی پیش نمی‌رود و پس از شکست این هفته مقابل استقلال، به نظر می‌رسد قلعه‌نویی هفته‌های آخر حضورش در اصفهان را تجربه می‌کند. سیاهان با توجه به این شکست، ۴۵ امتیازی باقی ماند و به رده چهارم جدول سقوط کرد، تره‌ای که کسب سهمیه آسیا را برای زردپوشان اصفهانی سخت کرده‌است و این شرایطی نیست که مورد قبول مسئولان باشگاه سیاهان باشد که با سرس‌مایه گذاری بالا و جذب بازیکنان و مربی گرقیمت تنها برای قهرمانی از ابتدای لیگ نوزدهم دورخیز کرده بودند، اما حالا علاوه بر از دست دادن جام آسیایی شان شدن هم به خط افتاده‌است.

روند سیاهان پس از شروع دوباره لیگ ناامیدکننده بوده‌است. آنها در شش بازی آخرشان تنها دو برد کسب کرده‌اند و در چهار مسابقه دیگر دو مساوی و دو باخت برای‌شان ثبت شده‌است، نتایجی که سبب شده آنها از تیمی که جدی‌ترین رقیب پرسپولیس

بود،فاصله بگیرند تا نشستن امیر قلعه‌نویی باقرارداد ۱۰ میلیاردی روی نیمکت زردپوشان اصفهانی در دو فصل اخیر برای سیاهان جملی را به همراه نداشته باشد و پرورنده این مربی گرقیمت در آستانه بسته شدن در اصفهان باشد.

■ **ترمز مدعیان آسیا**

علاوه بر سیاهان، سه تیم دیگر بالای جدولی هم که شانس کسب سهمیه دارند در هفته بیست و هفتم مقابل حریفان خود به تساوی رسیدند تا کمی از غم شکست مقابل استقلال برای اصفهانی‌ها کم شود و فاصله بین آنها و سایر رقبای‌شان برای آسیایی شدن بیشتر نشود. این هفته فولاد که در هفته‌های اخیر افت کرده‌است مقابل گل رسید به هفتم بهتر از تساوی نرسید تا یابک بازی کمتر و ۴۳ امتیاز تیم ششم جدول باشد. شهر خودرو هم در ادامه روند نا کامی هایش مقابل صنعت نفت به تساوی رسید تا مشهده‌ها همچنان امتیاز از دست بدهند، به خصوص که در چهار بازی آخرشان سه مساوی و یک باخت داشته‌اند و نتوانسته‌اند پیروز شوند و با ۴۴ امتیاز تیم چهارم جدول هستند. تراکتور هم با پیکان به تساوی بدون گل رسید تا سومین تساوی در چهار بازی آخرش را کسب کرده باشد و با ۴۶ امتیاز در رده سوم قرار بگیرد و نزدیک‌ترین تعقیب‌کننده آبی‌ها باشد.

■ **آ تا بی نشد**

پس از هفت برد متوالی قهرمان لیگ، سرانجام در هفته بیست و هفتم نتوانست با سه امتیاز کامل از

جانشین پدر

آنها که قدیمی تر هستند، حتماً به یاد دارند که سنگربان منچستر یونایتد پیترا اشمایکل نامدار کی بود. دروازه‌بان توموندی که مانند

یک دیوار بتنی از فقس توری منچستر محافظت می‌کرد. هر چند منچستر بعد از اشمایکل دروازه‌بان خوب دیگری به نام ویندرسال را به خود دید، اما طی فصل‌های اخیر ضربات بدی را از نداشتن یک دروازه‌بان شش‌دانگ و قابل اعتماد خورده است، به خصوص در این فصل. دخیسا، سنگربان اسپانیایی منچستر در ماه‌های منتهی به پایان فصل مر تکب اشتباهات عجیبی شد، اشتباهاتی که سولسشر را به این نتیجه رسانده که دیگر ادامه این روند برای فصل بعد ممکن نیست. منچستر به دنبال یک دروازه‌بان مطمئن است، نام‌هایی هم مطرح شده، اما مطرح‌ترین نام کسیر اشمایکل پسر پیترا اشمایکل است. دروازه‌بان لستر سیتی در فصل‌های اخیر نمایش درخشانی در ترکیب این تیم داشته و می‌تواند به سرعت به گزینه اول یونایتد تبدیل شود. اشمایکل دوران ورزشی خود را با حضور در رده‌های جوانان در رقیب منچستر یونایتد، یعنی سیتی آغاز کرد و سپس در ناتس کانتی و لیزد یونایتد سه کارش ادامه داد. تصمیم‌گیرنده نهایی در این میان سولسشر است و باید دید که او می‌پذیرد کسیر در بهترین روزهای خود جانشین پدر در دروازه منچستر شود یا نه.

از سه سال پیش قصد فروش باشگاه را دارد، قیمت آن را بیش از ۵۰۰ میلیون پوند تعیین کرده است. محمد بن سلمان که مدت زمان زیادی است برای کسب محبوبیت در میان افکار عمومی، قصد خرید این باشگاه را دارد تبلیغات وسیعی به راه انداخته بود که با پول او این باشگاه به پولدارترین باشگاه جهان تبدیل خواهد شد و می‌تواند برای شهر نیوکاسل و لیگ بر تر انگلیس افتخار آفرین شود. به‌رغم تمام این تبلیغات، مردم شهر نیوکاسل و دیگر شهرهای انگلیس به روش‌های مختلف با فروش باشگاه به محمد بن سلمان مخالفت کردند که این نشان دهنده دید منفی مردم به سیاست‌های سعودی‌ها، به ویژه پس از قتل قاشقچی، منتقد محمد بن سلمان است.» گفتنی است، کنسر سیوم وابسته به شاهزاده سعودی به مایک اشلی، مالک فعلی باشگاه نیوکاسل پیشنهادی برای خرید سهام این باشگاه داده بود که مورد موافقت او هم واقع شده بود، اما برای نهایی شدن انتقال مالکیت باشگاه تا باید سازمان لیگ انگلیس لازم بود و این سازمان هم با توجه به اعتراض‌های گسترده‌ای که علیه ورود سعودی‌ها به لیگ بر تر انگلیس صورت گرفته، مجوز انتقال مالکیت را صادر نکرده است.

فریدون حسن خیر

به کمک دلارهای نفتی‌شان روی جنایت‌های خود در یمن، سوریه، عراق و حمایت از گروه‌های تروریستی چون داعش و سر به نیست کردن مخالفان خود با فجع‌ترین شکل ممکن سروش بگذرانند، غافل از اینکه محبوبیت چیزی نیست که بتوان آن را با پول خرید. سعودی‌ها وقتی دیدند قطری‌ها و اماراتی‌ها در خرید تیم‌های بزرگ اروپایی گوی سبقت را از هم ربوده‌اند به فکر افتادند و در ابتدا سنگ بزرگی به نام منچستر یونایتد را برداشتند، اما این لقمه گلوگیر تر از آنی بود که آنها از عهده بلعیدنش بر آیند و وقتی اعتراض‌ها بالا گرفت، بی‌خیال خرید این تیم شدند و راه خود را به سمت نیوکاسل باشگاه دیگر انگلستانی کج کردند. تیم بحران‌زده از پیشنهاد بن سلمان استقبال کرد، اما حالا و با گذشت چند ماه به علت تنفر شدید مردم از آل سعود مجبور شدند رسماً انصراف خود را از جریان فروش اعلام کند. حمید عبیدی نژاد، سفیر ایران در لندن در صفحه شخصی خود در این خصوص نوشت: «مالک باشگاه که

فوتبال

فرمول یک جزیره علیه نژادپرستی

مبارزه ورزشکاران با نژادپرستی وارد فاز جدیدی شده‌است، با اینکه کرونا همه دنیا را گرفتار کرده و بسیاری از مسابقات را به تعطیلی کشانده، اما چهره‌های شناخته شده از همان معدود مسابقاتی هم که بر گزار می‌شود برای مبارزه با نژادپرستی استفاده می‌کنند. مسابقات فرمول یک در اروپا در جریان است و ماه گذشته مجارستان میزبان آن بود. لوتیس همیلتون، راننده سرشناس فرمول یک جهان یکی از ستاره‌هایی است که از تظاهرات مردم‌امریکا علیه تبعیض نژادی صراحتاً حمایت کرد. همیلتون که همچنان در فعالیت‌های مبارزه با نژادپرستی حضور دارد معتقد است در رقابت‌های مجارستان حق مطلب ادا نشده‌است، به همین خاطر او با مسئولان برگزاری گرنندپرکس انگلیس مذاکراتی انجام داده تا اجازه اعتراض راننده‌ها به نژادپرستی به صورت رسمی صادر شود. مخالفان نژادپرستی در فعالیت‌های سیلورستون انگلیس به نشانه حمایت از امریکایی‌ها نواز زدند تا پیام پایان نژادپرستی خود را اینگونه به دنیا منتقل کنند.

ادبیات

مانی سعیدی

انتخاب‌های مسئله‌دار در ورزش نهادهای نظارتی خوابنده؟

انتصاب‌ها و حکم‌های شائبه‌برانگیز یکی از مصائبی است که در سال‌های اخیر بیشتر از گذشته ورزش گرفتار آن شده.حکم‌هایی که در نهایت دوش به چشم ورزش و ورزشکاران می‌رود، آنها را گرفتار حواشی مختلفی می‌کند و از حرکت رو به جلو باز می‌دارد. آخرین نمونه چنین حکم‌هایی، انتصاب مدیرکل سابق ورزش و جوانان استان خراسان رضوی که سابقه بازداشت به دلیل پرونده‌های اقتصادی را در کارنامه‌اش دارد، به عنوان سرپرست فدراسیون اسکی بود.حکمی که دیروز مسعود سلطانی فر زیر آن را امضا کرد تا فدراسیونی که پس از پایان دوره ریاست عبیدی افتخاری بی‌مسئول مانده بود حالا مدبری را بالای سرش ببینند که پرونده قضایی دارد.

چنین حکم‌هایی را که برای مدیران مسئله‌دار زده می‌شود، نه تنها در سطح وزارت ورزش، بلکه در فدراسیون‌ها و باشگاه‌ها هم می‌توان مشاهده کرد. مانند انتصاب یکی از افراد مسئله‌دار امنیتی به عنوان رئیس یکی از سبک‌های فدراسیون ورزش‌های رزمی، حکمی که با وجود ایهامات و سؤال‌های مختلفی که درباره این شخص وجود دارد، توسط رئیس فدراسیون ورزش‌های رزمی اعلام شد تا نای چنین افرادی به صورت رسمی به عرصه تصمیم‌گیری ورزش کشور نیز باز شود. در باشگاه‌ها به خصوص که در فوتبال هم نمونه انتصاب‌های شائبه‌برانگیز که حرف و حدیث‌های فراوانی پشت آن است در سال‌های اخیر که نبوده‌است، مانند حکم‌هایی که در ماه‌های اخیر توسط مدیرعامل یکی از باشگاه‌بزرگ پایتخت برای برخی کماندان وزارت ورزش زده شده و مسبب شده این مدیران با وجود مسئولیت‌های مختلفی که برخی از آنها در فدراسیون‌های غیرفوتبالی

دارند در فوتبال هم پست بگیرند.

اینها تنها نمونه‌هایی از انتصاب‌های برحرف و حدیث و سؤال برانگیزی است که در ورزش به وضوح شدت گرفته و بیابانگر این است که تخصص و شایسته‌سالاری در برخی از انتصاب‌ها جایش را به ارتباطات و منافع گروهی و سیاسی داده‌است، مسئله‌ای که زمینه ورود مدیران ناآکارم و پرونده‌دار را به برخی حوزه‌های تصمیم‌گیری ورزش فراهم کرده‌است. حکم‌های انتصابی که نه به واسطه شایستگی این افراد، بلکه به دلیل ارتباطات پشت پرده و منفعت‌هایی که برای دو طرف در آن نهفته‌است، صادر می‌شود و تنها مسئله‌ای که مورد توجه قرار نمی‌گیرد، توسعه، تحول و پیشرفت رو به جلو ورزش کشور است.

چنین انتصاب‌هایی که مسبب ورود دوباره مدیران پرونده‌دار با سابقه بازداشت یا مشکل امنیتی به فدراسیون‌ها و باشگاه‌ها شده‌است، نقطه مقابل ادعای وزارت ورزش برای مقابله با فساد است. در حالی مسعود سلطانی فر مدعی است که وزارتخانه متبوعش در مبارزه با فساد کم نگذاشته‌است که با چنین انتصاب‌هایی که صورت می‌گیرد و شخص وزیر ورزش برای برخی مدیران که دارای پرونده اقتصادی بوده‌اند حکم می‌زند، می‌توان دریافت که مبارزه با فساد برای وزارت ورزش تنها جنبه شعاری دارد و در صورتی که کارنامه و عملکرد وزارت در این رابطه خواسته نبوده، وزارت ورزش که به عنوان متولی اصلی ورزش کشور فعالیت می‌کند، چیزی برای عرضه ندارد، به نه به خصوص که همان مدیرانی که بیش از این توسط قوه قضائیه به دلیل مشکل اقتصادی بازداشت شده‌اند، توسط وزیر ورزش دوباره به کار افتراوان می‌شوند و سمت‌های جدیدی را در فدراسیون‌ها و بخش‌های دیگر ورزش برعهده می‌گیرند.

در چنین شرایطی با توجه به انتصاب‌های حرف و حدیث‌داری که در ورزش توسط وزارت ورزش، فدراسیون‌ها و برخی باشگاه‌ها صورت می‌گیرد، ضروری است که نهادهای نظارتی و بازرسی مانند مجلس و قوه قضائیه بیشتر از گذشته نسبت به حکم‌هایی که برای مدیران پرونده‌دار اقتصادی و امنیتی در بخش‌های مختلف ورزش کشور صادر می‌شود، حساسیت نشان دهند و اجازه ندهند که فضای مدیریتی ورزش که باید به سوی استفاده از مدیران کاربلد و شایسته در جهت توسعه حرکت کند توسط مدیرانی اشغال شود که با توجه به سابقه‌شان نشان داند که نه تنها تعنی برای ورزش ندارند، بلکه از ورزش به عنوان یک پوشش برای رسیدن به مقاصدشان استفاده می‌کنند.

اخبار کوتاه

پاداش ویژه در انتظار پارالمپیک‌ها

محمد تابع، سرپرست دبیری اجرایی کمیته ملی پارالمپیک از پرداخت پاداش ویژه به پارالمپیک‌ها خبر داد: «بر اساس مصوبات ستاد عالی بازی‌های پارالمپیک توکیو و ستاد اجرایی پارالمپیک، ورزشکاران پارالمپیک که در سنجش آمادگی جسمانی و روانی در شش ماهه اول سال روند رو به رشدی داشته باشند و دچار افت نشده باشند معادل حقوق پارالمپیک پاداش به این‌اتخصاص داده خواهد شد. البته با توجه به اینکه پارالمپیک پاداش به کارکنان جسمانی و فنی تیم‌ها نیز می‌دهد، اما این به محض اینکه شرایط از نظر بیماری کرونا به حالت عادی بازگردد، این سنجش از ورزشکاران پارالمپیک گرفته خواهد شد.»

بعد از المپیک همه چیز عوض شد

صمد نیکخواهرامری، کاپیتان تیم ملی بسکتبال ایران در گفتو گو با سایت فدراسیون جهانی حضور در المپیک نقطه عطف بسکتبال کشورمان عنوان کرد: «وقتی حدوداً ۱۶ ساله بودم بسکتبال ایران جایی در آسیا و حتی غرب آسیا نداشت، هیچ امیدی به المپیک نداشتیم، ولی رئیس فدراسیون به ما می‌گفت اگر به المپیک بروید، همه چیز زندگی شما تغییر خواهد کرد. قهرمانی در آسیا و رسیدن به المپیک، نقطه عطف بسکتبال ایران بود. بعد از آن همه تیم‌های آسیایی به ما احترام گذاشتند، ما به خودبوری رسیدیم و در ورزش ایران مورد قبول همگان واقع شدیم. رئیس فدراسیون در ست می‌گفت: بعد از المپیک همه چیز عوض شد.»